

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 10.10.2005

Číslo: Ročník 15 (2005), Číslo 3

Sekce: Stalo se

Název článku: Kniha jako příležitost ke hře

Autor: Eva Maurová

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=578>

Kniha jako příležitost ke hře

Eva Maurová

S radostí Vám sděluji, že jste se stihla přihlásit včas... – ano, i akce pořádané pro knihovníky jsou často omezeny místem a já jsem měla to štěstí, že to „konečně“ vyšlo.

A stálo to za to!

Teď především pro všechny nezasvěcené: Svaz knihovníků a informačních pracovníků společně s Národní knihovnou a náhodskou knihovnou zorganizovaly ve dnech 25.5. - 27.5.2005 v Náchodě seminář Podpora a rozvíjení čtenářství u dětí - využití hry s textem, kniha jako příležitost ke hře, základy práce s loutkou.

Náchodská knihovna účastníky velkolepě přivítala, a to nejen svou zrenovovanou budovou a interiérem, ale především svým profesionálním a lidským přístupem. Všichni kolegové z náhodské knihovny se o všech 40 účastníků starali s největší možnou péčí. Díky tomu jsme se rychle sžili s novým prostředím a cítili jsme se jako ve své knihovně. Na úvod seznámila paní ředitelka Mgr. Marie Sobotková přítomné s historií knihovny.

Samotný seminář byl opravdu nabitý, jak již organizátorka Mgr. Zlata Houšková slibovala v propozicích. **Hlavním hrdinou celého programu byla knížka.** Bylo to skvělé - jen jsme neustále žasli, k čemu všemu může knížka inspirovat.

Loutkoherci divadelního spolku KEJKLÍŘ, jmenovitě pan Luděk Richter a Věra Čížková, nám v úvodu přehráli loutkové představení Můj medvěd Flóra – pohrávání si se známou knížkou Daisy Mrázkové. Ve zbytku odpoledne jsme byli zapojeni do různých aktivit. Nejprve jsme se formou psychohry vzájemně seznámili. Následně jsme pod vedením pana Richtera popustili uzdu své fantazii a po vzoru knihy „Co by se stalo, kdyby...“ jsme domýšleli příběhy.

Druhý den semináře jsme se seznamovali s loutkou. Výroba vlastní loutky z plastové láhve (kdy jeden nevěřil, že z toho může něco vzniknout) se podařila. Všichni účastníci si vyrobili krásné a opravdu originální loutky. Luděk Richter nás rozdělil do skupin a každá skupina obdržela rozdělený scénář pohádky Tři zlaté vlasy děda Vševěda. A pak se zkoušelo a zkoušelo a zdokonalovalo a chystalo na páteční premiéru – a to vše samozřejmě s velkou dávkou nadsázky a humoru.

Premiérové páteční ráno bylo nabitě trémou a očekáváním. Loutkohercem se člověk nestane za noc, ale nám všem se to podařilo. Odehráli jsme pohádku a sklidili poděkování i upřímnou kritiku od našeho režiséra, loutkoherce, otrokáře, skvělého člověka v jedné osobě. Za odměnu nám divadelní spolek KEJKLÍŘ přehrál pohádku ve svém provedení.

Ostřílené, již profesionální publikum odměnilo aktéry bouřlivým potleskem.

Nezbývá než převést vše, co jsme se v Náchodě naučili, do reality svých domovských knihoven (tzn. divadlo se dá hrát bez kulis, velkého prostoru i bez divadelního zázemí) a přiblížit literaturu svým malým i velkým čtenářům podobným hravým a inspirativním způsobem. Já osobně jsem plná nadšení a chuti nabídnout svým čtenářům alespoň něco z té krásné a bohaté ošatky pohádek...

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz · studovna@svkhk.cz · <http://www.svkhk.cz>